

RETTENS DOM (Anden Afdeling)  
15. december 1999

Sag T-27/98

**Albert Nardone**  
**mod**  
**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – erhvervssygdom – udsættelse for asbest og andre stoffer –  
delvis, vedvarende invaliditet – mangel i lægeudvalgets udtalelse«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II – 1293

**Angående:** Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 29. maj 1997  
om ansøgningen om anerkendelse af sagsøgerens erhvervssygdom,  
hvorved hans delvise vedvarende invaliditet blev fastsat til 6%.

**Udfald:** Kommissionens afgørelse af 29. maj 1997 om ansøgningen om anerkendelse af sagsøgerens erhvervssygdom annulleres. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

### Sammendrag

*1. Tjenestemænd – social sikring – forsikring mod ulykker og erhvervssygdomme – lægelig vurdering – domstolsprøvelse – grænser*

*(Tjenestemandsvedtægten, art. 73; ordningen vedrørende ulykkesforsikring og forsikring mod erhvervssygdomme, art. 23)*

*2. Tjenestemænd – social sikring – forsikring mod ulykker og erhvervssygdomme – lægelig vurdering – lægeudvalgets arbejdsgang – hensyntagen til tidligere lægeerklæringer*

*(Tjenestemandsvedtægten, art. 73; ordningen vedrørende ulykkesforsikring og forsikring mod erhvervssygdomme, art. 23)*

*3. Tjenestemænd – social sikring – forsikring mod ulykker og erhvervssygdomme – lægelig vurdering – lægeudvalgets skønsbeføjelser – grænser – forskel mellem tidligere lægeerklæringer og lægeudtalelsen – begrundelsespligt*

*(Tjenestemandsvedtægten, art. 73; ordningen vedrørende ulykkesforsikring og forsikring mod erhvervssygdomme, art. 23)*

1. De rent lægelige vurderinger, som fremsættes af det lægeudvalg, som er nedsat i medfør af artikel 23 i ordningen vedrørende ulykkesforsikring og forsikring mod erhvervssygdomme, må anses for definitive, når de er kommet i stand efter de forskriftsmæssige betingelser herom. Retten er alene beføjet til at efterprøve, dels om lægeudvalget er blevet nedsat og har virket forskriftsmæssigt, dels om udvalgets udtalelse er forskriftsmæssig, navnlig om den indeholder en begrundelse, der gør

det muligt at bedømme det grundlag, som den hviler på, og om det er godtgjort, at der foreligger en rationel sammenhæng mellem de lægelige vurderinger og de konklusioner, udtalelsen indeholder.

(jf. præmis 30)

Henvisning til: Domstolen, 24. oktober 1996, sag C-76/95, Kommissionen mod Royale belge, Sml. I, s. 5501, præmis 67; Retten, 15. juli 1997, sag T-187/95, R. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 729, præmis 35.

2. Det er en betingelse for, at den udtalelse, som afgives af det lægeudvalg, som er nedsat i medfør af artikel 23 i ordningen vedrørende ulykkesforsikring og forsikring mod erhvervssygdomme, kan anses for gyldig, at udvalget har haft mulighed for at gøre sig bekendt med samtlige de dokumenter, som kan have betydning for dets vurderinger.

I øvrigt tilkommer det lægeudvalget at fastsætte sin egen fremgangsmåde og at afgøre, i hvilket omfang der skal tages hensyn til tidligere afgivne lægeerklæringer og henvises hertil i udvalgets udtalelse.

(jf. præmis 68 og 69)

Henvisning til: Domstolen, 19. januar 1988, sag 2/87, Biedermann mod Revisionsretten, Sml. s. 143, præmis 19; Retten, 18. februar 1993, sag T-1/92, Tallarico mod Parlamentet, Sml. II, s. 107, præmis 46; R. mod Kommissionen, præmis 49.

3. Lægeudvalget, som er nedsat i medfør af artikel 23 i ordning vedrørende ulykkesforsikring og forsikring mod erhvervssygdomme, har til opgave

objektivt og uafhængigt at bedømme lægelige spørgsmål, hvilket forudsætter et frit skøn.

Imidlertid er lægeudvalgets skønsbeføjelse ledsaget af en begrundelsespligt, som skal gøre det muligt at bedømme det grundlag, som de i udtalelsen indeholdte konklusioner hviler på, og om det er godtgjort, at der foreligger en rationel sammenhæng mellem de lægelige vurderinger, udtalelsen indeholder, og de konklusioner, lægeudvalget er nået frem til.

Især når lægeudvalget skal træffe afgørelse om komplekse, lægelige spørgsmål, navnlig vedrørende en vanskelig diagnose, årsagssammenhængen mellem den berørtes lidelser og den erhvervsmæssige beskæftigelse ved en af Fællesskabets institutioner, eller risikoen for sygdommens forværring og anvendelsen af forsikringsordningens artikel 14, skal det i sin udtalelse angive det grundlag, udvalget støtter sig på, og i tilfælde af væsentlige forskelle nærmere anføre grundene til, at udvalget har set bort fra visse tidligere, relevante lægerklæringer, som er gunstigere for den berørte.

(jf. præmis 87 og 88)

Henvisning til: Biedermann mod Revisionsretten, præmis 19; Kommissionen mod Royale belge, præmis 73.